

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-77/2013-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vukičević, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te sudske savjetnice Franciske Dominković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja A. B. iz R., protiv tuženika Trgovačkog suda u Rijeci, radi nepostupanja, zbog prava na pristup informacijama, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 20. studeni 2013.

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu Upravnom sudu u Rijeci, E. B. 3, protiv Trgovačkog suda u Rijeci radi ogluhe temeljem članka 26. Zakona o upravnom postupku i članka 17. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Upravni sud u Rijeci rješenjem poslovni broj: 5 Usl-1228/13-2 od 25. srpnja 2013. godine oglosio se stvarno nenadležnim i ustupio tužbu ovom Sudu pozivom na odredbu članka 26. stavak 1. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) i članka 28. stavak 2. Zakon o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.).

Tužitelj u tužbi navodi da je Trgovački sud u Rijeci temeljem članka 10. i članka 16. Zakona o pravu na pristup informacijama uskratio tražene informacije, koja se sastoji u dostavi preslike otpremnice Vrhovnom sudu Republike Hrvatske radi izjavljene revizije 14. siječnja 2010. godine.

Tužitelj navodi da je u svom zahtjevu od 14. ožujka 2013. godine zatražio da mu se dostave informacije i to preslika otpremnice Vrhovnom sudu Republike Hrvatske radi izjavljene revizije od 14. siječnja 2010. godine, te presliku otpremnice Vrhovnom sudu Republike Hrvatske radi izjavljene izvanredne revizije 14. siječnja 2010. godine. Nakon što je na zahtjev od 14. ožujka dobio polovičan i netočan odgovor, obratio se Trgovačkom sudu u Rijeci višekratno sa zahtjevom za pravo na pristup informacijama dana 10. travnja 2013. godine kao i 26. travnja 2013. godine na što nije dobio odgovor.

Tužitelj navodi da je Vrhovni sud Republike Hrvatske obaviješću o stanju spisa od 22. veljače 2011. i informacijama o stanju spisa od 4. srpnja 2012. godine izvijestio da je prva

ili izvanredna revizija zaprimljena na Vrhovnom sudu Republike Hrvatske 17. ožujka 2011. godine, a druga revizija odnosno revizija dopisom Trgovačkog suda u Rijeci od 13. siječnja 2012. godine zaprimljena je na Vrhovnom sudu Republike Hrvatske 20. siječnja 2012. godine. Tužitelj zaključuje da je spis dva puta dostavljen Vrhovnom sudu RH na odlučivanje. Tvrdi da mu je dostavljena samo preslika otpremnice od 17. ožujka 2011. godine, a ne i preslika otpremnice zaprimljene revizije na Vrhovnom sudu Republike Hrvatske 20. siječnja 2012. godine, radi čega je dana 16. svibnja uložio žalbu Agenciji za zaštitu osobnih podataka na koju do danas nije dobio odgovor. Smatra da su ispunjeni zakonski uvjeti iz članka 26. Zakona o upravnim sporovima i članka 17. Zakona o pravu na pristup informacijama te da je tužba pravno utemeljena te predlaže Sudu da tužbu uvaži i odredi rok u kojem će tuženu stranu obvezati na dostavu traženih informacija temeljem članka 10. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Tuženi Trgovački sud u Rijeci u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava navode iznijete u tužbi kao neosnovane. Točnim smatra da je tužitelj u svojim zahtjevima od 14. ožujka 2013. godine, 10. travnja i 26. travnja 2013. godine zatražio da mu se dostavi preslika otpremnice Vrhovnom sudu Republike Hrvatske o reviziji izjavljenoj 14. siječnja 2010. godine, te preslika otpremnice Vrhovnom sudu Republike Hrvatske o izjavljenoj izvanrednoj reviziji 14. siječnja 2010. godine. Neosnovano tvrdi da tuženik nije postupio povodom njegovog zahtjeva. U prilogu dopisa od 15. travnja 2013. godine tužitelju je dostavljena preslika povratnice u spisu poslovni broj: 6.P-2383/93 iz koje je vidljivo da je revizija i izvanredna revizija od 14. siječnja 2010. godine dostavljena Vrhovnom sudu Republike Hrvatske 17. ožujka 2011. godine. Dopis je tužitelj zaprimio 23. travnja 2013. godine. Stoga smatra da je postupljeno prema zahtjevima tužitelja od 14. ožujka 2013. godine kao i o daljnjim već navedenim zahtjevima, kojima je tražio presliku navedene povratnice, a što ponovno traži ovom tužbom.

Radi pojašnjenja postupanja vezano za dostavu tužiteljeve revizije i izvanredne revizije od 14. siječnja 2010. godine Vrhovnom sudu Republike Hrvatske u predmetu poslovni broj P-2383/93 ističe da je tužitelj u predmetu pred ovim Sudom poslovni broj P-2383/93 protiv rješenja Visokog trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Pž-6459/09 od 3. studenoga 2009. godine podnio dvije revizije i to reviziju od 14. siječnja 2010. godine zaprimljenu kod Suda 18. siječnja 2010. godine (list 420-422 spisa P-2383/93) i izvanrednu reviziju od 14. siječnja 2010. godine zaprimljenu kod Suda 18. siječnja 2010. godine (list 424-427 spisa). Rješenjem Suda poslovni broj P-2383/93-114 od 19. siječnja 2010. godine tužiteljeva revizija od 14. siječnja 2010. godine odbačena je kao nedopuštena (list 429-430 spisa). Protiv tog rješenja tužitelj je podnio žalbu 5. listopada 2010. godine, a predmet je dostavljen Visokom trgovačkom sudu u Zagrebu radi donošenja odluke povodom izjavljene žalbe 29. listopada 2010. godine. Visoki trgovački sud je rješenjem poslovni broj Pž-6821/10-3 od 21. siječnja 2011. godine (list 439-441 spisa), odlučujući povodom tužiteljeve žalbe, ukinuo citirano rješenje s obrazloženjem da je revizija dopuštena, te je predmet vratio ovom Sudu na ponovni postupak s uputom da Sud postupi sukladno odredbama članka 390. ZPP-a, dana 18. veljače 2011. godine. Stoga je Sud popratnim izvješćem od 10. ožujka 2011. godine Vrhovnom sudu Republike Hrvatske dostavio spis radi donošenja odluke povodom tužiteljeve revizije i izvanredne revizije 14. siječnja 2010. godine (list 449 spisa), a koje je revizije Vrhovni sud zaprimio 17. ožujka 2011. godine.

Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj: Revt-57/2011-2 od 18. listopada 2011. godine odbio reviziju kao neosnovanu, a iz obrazloženja te odluke proizlazi da je Vrhovni sud odlučio samo o izvanrednoj reviziji od 14. siječnja 2010. godine, no ne i o reviziji tužitelja od istog datuma odnosno 14. siječnja 2010. godine (list 420-422 spisa). Citirana odluka Vrhovnog suda dostavljena je ovom Sudu 23. prosinca 2011. godine. Iz

navedenog razloga Sud je uz dopis od 13. siječnja 2012. godine ponovno dostavio spis Vrhovnom sudu Republike Hrvatske radi donošenja odluke povodom tužiteljeve revizije od 14. siječnja 2010. godine. Iz tog razloga je tužitelj iz Ureda predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske obaviješten da je njegova druga revizija zaprimljena 20. siječnja 2012. godine kod tog Suda.

Sud zaključuje da je popratnim izvješćem od 10. ožujka 2011. godine Vrhovnom sudu Republike Hrvatske dostavio spis radi donošenja odluke povodom tužiteljeve revizije i izvanredne revizije od 14. siječnja 2010. godine (list 449 spisa), s time da su obje revizije zaprimljene na Vrhovnom sudu Republike Hrvatske 17. ožujka 2011. godine, a spis je ponovno dostavljen Vrhovnom sudu Republike Hrvatske 20. siječnja 2012. godine iz razloga što je Vrhovni sud propustio odlučiti o reviziji tužitelja od 14. siječnja 2010. godine.

Iz dopisa Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Revt-14/12-3 od 25. srpnja 2012. godine, koji je zaprimljen kod ovog Suda 14. rujna 2012. godine vidljivo je da je „istina da je taj Sud odlučujući o reviziji tužitelja protiv citirane odluke Visokog trgovačkog suda podnijetoj u dva podneska od istog dana donio odluku o reviziji izjavljenoj podneskom nazvanim izvanredna revizija, a da je propustio odlučiti o reviziji tužitelja izjavljenoj drugim podneskom te da se taj propust može otkloniti samo donošenjem dopunskog rješenja koji se može donijeti na prijedlog stranke sukladno odredbi članka 377a. ZPP-a, a u vezi s člankom 399. ZPP-a, koji dopis je tužitelj zaprimio dana 25. rujna 2012. godine.

Predlaže ovom Sudu da obustavi spor budući je tuženik dostavio tužitelju traženu dokumentaciju odnosno da podredno odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Tužba nije osnovana.

Prema odredbi članka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) predmet upravnog spora može biti ocjena zakonitosti propuštanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava da u zakonom propisanom roku odluči o pravu, obvezi ili pravnom interesu ili redovitom pravnom lijeku stranke odnosno da postupi prema propisu.

Prema odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.), koji je stupio na snagu 8. ožujka 2013. godine u članku 5. stavak 1. točka 3. propisano je što se smatra informacijom u smislu toga Zakona. To je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra ili u bilo kojem drugom obliku, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisan, nacrtan, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis).

Prema odredbi članka 25. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) propisano je da protiv rješenja tijela javne vlasti se može izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, a prema stavku 2. žalba se može izjaviti i kada tijelo javne vlasti u propisnom roku ne odluči o zahtjevu podnositelja.

Prema prijelaznoj odredbi članka 66. stavak 1. Agencija za zaštitu osobnih podataka obavljat će poslove neovisnog državnog tijela za zaštitu prava na pristup informacijama do izbora Povjerenika za informiranje.

Člankom 23. stavkom 1. točkom 4. navedenog Zakona propisano je da tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu kad obavještava korisnika da mu je kao stranci u postupku dostupnost informacija iz sudskih, upravnih i drugih na zakonu utemeljenih postupaka propisom utvrđena.

U ovom slučaju tužitelj kao stranka u postupku revizije pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske i Trgovačkim sudom u Rijeci ima pravo na dostupnost informacije iz tog sudskog predmeta prema Zakonu kojim je uređen postupak pred tim sudovima, o čemu je dobio obavijest.

Slijedom iznijetog Sud ocjenjuje da tužitelj neosnovano svojim tužbenim zahtjevom traži da se Trgovačkom sudu u Rijeci, kao tuženiku naloži postupanje na način da dostavi

tražene informacije primjenom odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama.

Prema ocjeni Suda tuženik nije nezakonito propustio postupiti, a valja reći da u ovom slučaju tuženik nije niti tijelo koje bi bilo nadležno rješavati o redovitom pravnom lijeku stranke u smislu navedenog članka 25. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Slijedom iznijetog Sud tužbeni zahtjev tužitelja ocjenjuje neosnovanim.

Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 53/91., 9/92. i 77/92.) tužbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 20. studeni 2013.

Zapisničarka
Franciska Dominković, v.r.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v.r.